

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

עלון מס' 33
ט"ו ניסן תש"ע
חוג "מ פסח

זמני השבת:

בנימת השבת: 18:40
יציאת השבת: 19:38

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפוך"...

"השלימים שלימים, להי;
הקארץ, נתן לבני-אדם"

(תהילים, קט"ו, ט"ז)

פירוש: השלימים
לספרים בעצמם
שהם שלימים להי, אבל
"והארץ" - שהארץ
תברז שהיט להי -
זה "נתן לבני אדם"
שהם יעשו זאת.
~ הגראל לאפאן ~

כך נהג, עד שסבלנותו של המארח
פקעה, פנה אליו ואמר: "אמור נא לי,
כלום באמת סבור אתה שפתחתי בביתי
אכסניית חינוך?!
הרי כל כוונתי היתה להדק
את הקשרים בינינו כדי
שתקנה בחנותי. אבל אם
ממשיך אתה לקנות אצל
אחרים, מה לי ולך?!"

משל לסיטונאי בעיר גדולה, שראה קניין
מעירת הולדתו שבא לעיירה לעתים
מזמנות לקנות סחורה עבור חנותו וקונה
במזמון בסכום נכבד.

חשב בלבו מדוע לא יקנה
בחנותי הלא אנשים אחרים
אנחנו. מה עשה?
פגש באותו סוחר ושאלו
בפנים שוחקות "מדוע
לא תסור לביתי מדוע אתה
מתארח באכסניות זרות
בתשלום? בוא לביתי
ותהיה לארחי!"

נפשי כמהה לשמוע חדשות מן העיירה!"
שמע הלה וקבל את ההזמנה. עלה לביתו
של הסיטונאי עם שיפעת צרותיו,
התנחל בביתו אכל ושתה פטפט ונהנה
ואת הקניות המשיך לבצע בחנויותיהם
של המתחרים האחרים...

הוא הדין לעניין חול המועד
הקב"ה נותן לנו ימים קדושים
אלו בחג כדי שנתעלה בהם, נעסוק
בתורה, ונודה לו על ניסיו וחסדיו. הבה
נצלם כיאות, כראון הקב"ה...

~ מתוך מעין השבוע מאת הרב "מכב מיעקב" ~

על ידי
שיר השידים
נמותקים
הדינים.
ד נחמן מברסלב

"והוצאתי אתכם מתוֹת סְבִלֹת מִצְרַיִם" (שמות, ו', ו')

הצעד הראשון לחירות זרידה בעבדות.
הגאולה לא תתכן עד שלא ימאסו תחילה בגלות.
סבלות- לשון סבלנות, משה בישר לישראל
שה' יוציא מקרבם את הסבלנות לשעבוד מצרים
ותועבותיה, שלא יוכלו לסובלה יותר,
ומיסוד זה צמחה הגאולה...

הר' מוקצק

לא נגאלו
ישראל ממצרים
אלא בזכות
מידת החסד
שבאנו'
נחית בחסדך
עם זו גאלת"
(תהילים, קט"ו, י"ג)

"וּפָסוּז ה' עַל-הַפְתּוֹז" (שמות, י"ב, כ"ג)

כל מקום בו ראה ה' את הדם של קרבן פסח על
המשקוף החל, כביכול, לרקוד ולהכריז בשמחה:
כאן דר יהודי!

ר' אלימלך מליזינסק

דיני מצת מצווה

פינת ההלכה

מסופר "ושמרתם את הרב דב ניסים עליט"א, המצות" (שמות י"ב י"ז), מכאן למדנו ראש כולל "פורת יוסף" שצריך לשמור את המצות שלא יבואו לידי חימוץ.

ישנם שלושה סוגי שימור במצה: **א.** שמורה משעת קצירה - כלומר שמרו את החיטים שלא יבואו במגע עם מים כבר משעת הקצירה. **ב.** שמורה משעת טחינה - כלומר שמרו את החיטים שלא יבואו במגע עם מים רק משעת טחינת החיטים. **ג.** שמורה משעת לישה - כלומר לקחו קמח רגיל ורק שמרו שלא יחמוץ הבצק בלישה.

כיום מצויים שני סוגי מצות, 'שמורה' - דהיינו שמורה משעת קצירה. 'רגילה' - דהיינו שמורה משעת טחינה. המצה שיוצאים בה ידי חובה בלילה הראשון של פסח, צריכה להיות שמורה משעת קצירה. וכשאי אפשר להשיג מצה שמורה משעת קצירה, אלא רק משעת טחינה, יוצאים בה ידי חובה בשעת הדחק.

עוד למדים אנו מהפסוק דלעיל "ושמרתם את המצות" שצריך לעשות את המצות 'לשם' מצת המצווה.

ישנם שני סוגי הכנה במצות: **א.** עבודת יד - דהיינו כל הפעולות בהכנת המצות נעשות באופן ידני. **ב.** עבודת מכונה - דהיינו הפעולות בהכנת המצות נעשות באופן מכאני.

כיוון שבמצות מכונה רק הלחיצה הראשונה של הכפתור החשמלי נעשית 'לשם מצת מצווה' יש להשתדל לקחת למצת מצווה של ליל הסדר מצה שנעשית בעבודת יד, כדי לצאת בה ידי חובה לכל הדעות. ומכל מקום בשעת הדחק שאינו מוצא מצה של עבודת יד, יוצא ידי חובה במצה שנעשית על ידי מכונה חשמלית.

עבדי ה'

כשהספיד הר' שך ז"ל את ר' יחזקאל לונשטיין (המשיגה של ישיבת פונוביז') אמר ש"עובד ה'" כמו המשיגה הוא לא ראה!

שאל אותו אח"כ, ר' חיים ברמן שליט"א: "הרי כבודו ראה והכיר את גדולי הדור הקודם?!"

ענה הרב: "לכל עובד ה' יש את התכונה שמיוחדת שלו, ור' יחזקאל עבד את ה' בצורה של "עבדות ממש! מה שהוא לא רצה - הוא עשה! ומה שהוא רצה - הוא לא עשה! זאת היתה עבודת ה' שלו וזאת עבודת ה' שדורשים מאיתנו..."

מתוך "ומתוק האור"

אסור חמץ- אפילו במשהו

בימי ההכנה לפסח כל בית ישראל טרוד בנקיון הבית וחיפוש אחר החמץ. נתבונן מעט מה ענינה של כל אותה עבודה של בעור חמץ המוטלת עלינו בפסח.

בעצם, זהו לכאורה דבר משונה. הן אפילו חזיר בטל בשישים ואלו חמץ אינו בטל, חייבים לבער אפילו חמץ כלשהו. ישנם פרקים שלמים על ענין זה ואכן רוב רובו של עם ישראל קדושים, אפילו אלו הרחוקים משמירת תורה ומצוות, משתדלים בכל כוחם לבער את החמץ מרשותם.

מדוע? על מה כל הרעש הגדול הזה?!

לשם מה הקדישו חז"ל תשומת לב כל כך גדולה לבעור החמץ אפילו במשהו?

אלא, שהרי מפני מה חזיר בטל בשישים? לפי שבשישים כבר אינו נותן בו טעם. אבל חמץ, הגם בשישים אין לו טעם אך סוף כל סוף יש כאן חמץ, וכיון שחמץ מסמל את היצר הרע - עם יצר הרע אי אפשר להתפשר! אפילו חיידק אחד קטן עלול לכלות עיר שלמה, אי אפשר לבטל אותו בשישים, יצר הרע צריך לבער לחלוטין מן העולם, בלי להשאיר לו זכר!

~ הר' ניסים יגן ז"ל ~

"מרכבות פרעה"

הגאון ר' אליעזר מיסקובסקי ז"ל ראה פעם ילד רוכב על אופניו. נגש אל הילד ושאלו בחיבה: "התדע מה לומדים מרכיבה על אופניים?"

השיב הילד בתמימות: "על אופניים לא לומדים, על אופניים רוכבים..."

אבל מבט של אדם גדול שונה ממבטם של קטנים, מכל דבר, קטן כגדול, לומדים ומחכימים.

אמר ר' אליהו: "הרכיבה על אופניים מלמדת אותנו כמה כללים בעבודת ה':

כלל ראשון: "כל זמן שהאדם בתנועה - הוא מתקדם.

כלל שני: ברגע שהוא מרפה וחדל מתנועה - הוא נופל.

כלל שלישי: אם הוא מתקדם בקלות ובמהירות רבה מדי - סימן שהוא בירידה..."

מתוך "ומתוק האור"